

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ ΑΠΗΝΗΣ

(Palanquin)

Τὰ Ἰνδικὰ ὀχήματα δὲν εἶναι προσηρτημένα, διό ἡ χρῆσις αὐτῶν διατηρεῖται παρὰ μόνῃ τῇ ἀνωτέρᾳ τῆς κοινωνίας τάξει· ἀλλ' ὅλοι οἱ ὀπισθοποιοῦντες εὐποροῦντες προτιμοῦν νὰ περιηγῶνται μετ' ἀπήνην (palanquin). Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ ἀπήνη, εἶναι εἰδὸς τι φορείου, βασταζομένου ὑπὸ ἀνθρώπων, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις εἶναι ὡς ἐπίσης ἀρχαία ὅσον ὁ Ἰνδικὸς πολιτισμὸς αὐτός.

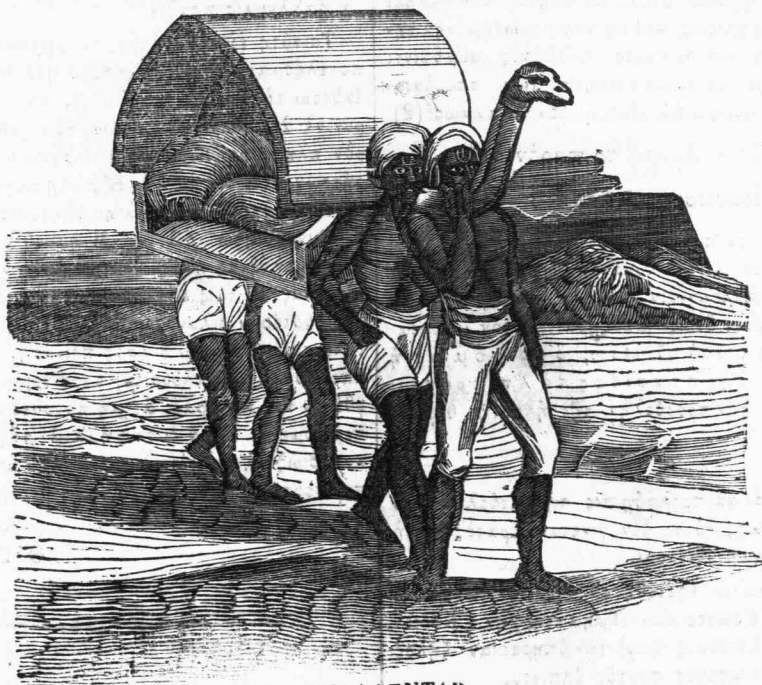
Ἰπάρχουσι διαφορῶν εἰδῶν ἀπῆναι· ἡ ἀρχαιότερα εἶναι τὸ tchauval· ὁ τύπος, καθ' ὃν ἐγένοντο αἱ λοιπαὶ ἀπῆναι μετὰ διαφορῶν τροποποιήσεων. Ἦθεν οἱ Ἰνδοὶ τὸ μεταχειρίζονται, ἐξαιρέτως ὅλων τῶν λοιπῶν, εἰς ὅλας τὰς τελετάς, εἰς τοὺς γάμους, εἰς τὰς κηδείας κτλ. Εἶναι δὲ ἀπλῶς κλίνη τις ἡ σόφας ἐλκρότατος κρεμάμενος εἰς χονδρότατόν τινα ἰνδοκάλαμον, ὅστις τίθεται ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν φορέων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιαύτη ἀπήνη εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς ὅλην τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου, καλύπτεται τρόπον τινα ὑπὸ τοῦ chala (εἶδος τι ἀλεξήλιου)· ἀλλὰ ἔχουσι καὶ μυστήρια ἡ καὶ Χουκάν, (μακρὰν καπνοσύριγγα).

Ὁ Δζεχαλλένταρ, εἶναι τροποισίς τις τοῦ τσχωπάλ· δὲν διαφέρει εἰμὴ κατὰ τὸ ὅτι οὗτος καλύπτεται ὑπὸ πολυτίμων ὑφασμάτων,

κεκοσμημένων ἐκ χρυσοῦ καὶ μετάξης. Ἡ ἀπήνη αὕτη εἰσι τῶν ἡγεμόνων (rajahs) καὶ τῶν μεγιστάνων. Ὁ ἰνδοκάλαμος περικαλύπτεται ὑπὸ ωραίων ὑφασμάτων. Τὰ δύο ἄκρα αὐτῆς εἰσι γεγλυμμένα, καὶ παριστῶσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν τίγρεως ἢ ἄλλου τινὸς ζώου ἐγγωρίου, ἐνῶ οἱ πόδες τῆς κλίνης παριστῶσι τοὺς ὄνυχας.

Ἡ Μοχάφα εἶναι ἡ ἀπήνη τῶν πλουσίων γυναικῶν καὶ τῶν ὑψηλῆς καταγωγῆς· εἶναι τῆς αὐτῆς τῶν δύο προηγουμένων ἀρχιτεκτονικῆς, ἀλλ' εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου κεκαλυμμένη ὑπὸ ἐρυθροῦ παραπετάσματος. Αἱ γυναῖκες κάθονται ἐντὸς τῶν ἀπῆνῶν τούτων καὶ ἐντὸς τοῦ θαλάμου των. Ἔχουσι τὰ νῶτα ἐστρηγμένα ἐπὶ μεγάλου προσκεφαλαίου στρογγύλου καὶ τὰ γόνατα τοὺς πόδας καὶ τοὺς ἀγκῶνας εἰς μικρὰ προσκαιράλεια πεπιεσμένα. Ἡ Μοχάφα βαστάζεται ὑπὸ τεσσάρων ὑπηρέτῶν καὶ ἀκολουθεῖται ὑπὸ πολλῶν ἄλλων, οἵτινες εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον πολυάριθμοι, ἀναλόγως τῆς καταγωγῆς τῆς γυναικός. Ἐν τούτοις, ὅτι συμμορφῶνται ἀκριβῶς μετὰ τὰς ἐντολὰς τῆς θρησκείας των, δὲν ἔχουσι παρ' αὐτοῖς εἰμὲ τέσσαρας φορεῖς ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις των.

Τὸ Ντουλὺ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν προηγουμένων· τὸ Ντουλὺ εἶναι μᾶλλον εἶδος φερέτρου ἐξ ἰνδιοκαλάμων, μεταξὺ τῶν ὁ-

Ο ΔΖΕΧΑΛΛΕΝΤΑΡ

ποίων διατίθενται τελαμῶνες. Δύο ἄνθρωποι ἐξαρχοῦσι διὰ νὰ τὸ φέρωσιν· ἀλλὰ συνήθως εἰσὶ τρεῖς, ὧν ὁ εἷς ἔρχεται ὀπισθεν διὰ νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸν κεκοπιασμένον.

Ὁ Μεζανάχ, τὸν ὁποῖον σχεδὸν παριστᾷ ἡ δευτέρα ἡμῶν εἰκὼν, κατασκευάζεται ὑπὸ ξύλων συνδεδεμένων διὰ σιδήρου καὶ κεκαλυμμένων ὑπὸ δέρματος. Δὲν θεωρεῖται μὲν ὡς ἀπὴν πολυτελής, συνεχῶς μάλιστα οὐδὲ χρωματίζεται· ἐν τούτοις ἔχει κατασκευὴν κομψοτάτην. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει κλίνη καὶ προσκεφάλαια ἐκ λευκοῦ βάμβακος. Καίτοι δὲ ἐφευρέσεως ἰθαγενεὺς, ὁ μεζανάχ δὲν εἶναι παντελῶς ἐν χρήσει, εἰμὴ ὑπ' ἐκείνων τῶν Ἰνδῶν, οἵτινες εἰσι προσηρτημένοι εἰς τὰς παλαιὰς συνηθείας, ἥτοι οἱ βακανοὶ ἢ τραπεζῖται καὶ οἱ σερχάροι ἥτοι οἱ μεσίται.

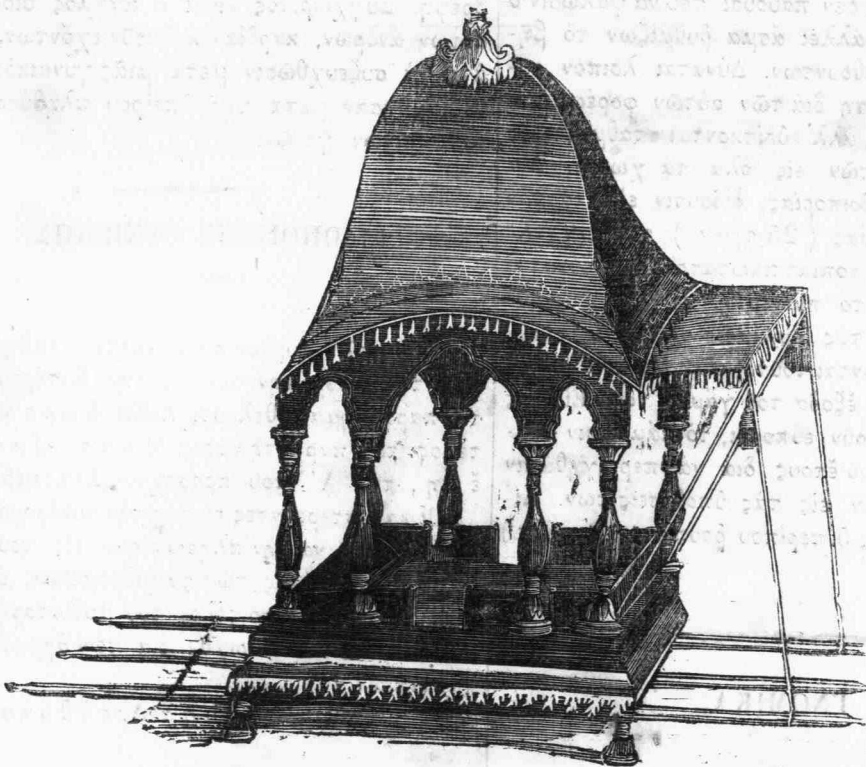
Ὁ Βούτχας εἶναι ὡσπύτως ἀπὴν τις ἐφευρέσεως Ἰνδικῆς, ἀλλ' εἶναι σχήματος πολὺ διαφορετικοῦ ἐκείνων περὶ ὧν ὁμιλήσαμεν καὶ ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸς ἡμετέρους σκιμποδας. Εἶναι ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Πορτογάλοις, τοῖς κατοικοῦσι μὲν ἐν Ἰνδία ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου

αἰῶνος, ἀλλ' οἵτινες κατήντησαν μαῦροι ὡς οἱ Κάφροι.

Οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἰνδίαν Εὐρωπαῖοι δὲν εὐχαριστοῦντο μὲ τὰς ἀπὴνας ταύτας τῶν Ἰνδῶν κατασκευάζουσι δ' ἕτερον ἤδη καλούμενον μακροαπὴνας (long-palaquin), οἵτινες ἔχουσιν ἀκριβῶς τὸ σχῆμα μεγάλης τινὸς ὁδοπορικῆς ἀμάξης (herline) οὐχὶ στρογγύλης κάτωθεν, ἔχουσι παράθυρα καὶ κιγκλιδοθυρίδες· αἱ θυρίδες ἀντικαθίστανται ὑπὸ παραπετασμάτων, κάτωθεν τῶν παραθύρων, αἱ τῶν εὐγενῶν ἔχουσιν ἐξωγραφισμένα τὰ σύμβολα τῶν ὡς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τῶν τέλους δὲ κοσμοῦνται ὑπο τεσσάρων φανῶν.

Αἱ Εὐρωπαϊαὶ μεταχειρίζονται ἐπίσης εἰδὸς τι καθισματοφορίου, ὁμοιάζοντος, ἄρκετα μὲ τὸν Βούτχαν, ἀλλ' ὅπερ εἶναι ἐλαφρότερον διὰ τὸν φορέα καὶ προσφορωτερον διὰ τὴν περιηγητήν.

Κατασκευάζονται δὲ αὗται εἰς Καλκούτα καὶ ἐρθισαν εἰς τόσον βαθμὸν πολυτελείας, ὥς ἀναφέρουσιν ὅτι μία ἐξ αὐτῶν θύναται νὰ ἐκτιμηθῇ 30,000 φράγκων, ἐνῷ ἡ συνήθης τι-

Ο ΜΕΖΑΝΑΧ

μή δὲν ἀναβαίνει εἰς ἑκατοστία· τινὰς φράγκων, εὐρίσκονται φορεῖς ἀπηνῶν εἰς πολ-
λὰς ἰνδικὰς φυλάς· πολλοὶ μάλιστα ἀνήκου-
σιν εἰς τὴν φυλὴν τῶν Κουριάχων, ἕνα
τῶν εὐγενεστερῶν κλάδων τῆς Βραχμανικῆς.
Οἱ φορεῖς Οὐριάχαι εἰς κοσμιώτερον τῶν
ἄλλων ἐνδεδυμένοι καὶ προτιμῶσι τὴν ὑπηρε-
σίαν τῶν Εὐρωπαϊῶν ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν, ἀλλ'
εἰσὶν ἀνεπιτηδεύστεροι.

Οἱ Τελίγkαι, ἕτερος λαὸς τῆς ἄρκτου, ἀ-
ποτελοῦσι τὴν ἐντιμωτέραν, τὴν ἐπιτηδεύτε-
ραν καὶ τὴν πιστοτέραν κλάσιν τῶν φορέων.
Διανύουσι 30--40 μιλία ἀπὸ τῆς 6 τῆς πρωίας
μέρι τῆς 6 τῆς ἐσπέρας.

Ἀπὴν τις πλήρης ζωοτροφιῶν καὶ ἄλλων
ἀποσκευῶν τῶν ὁδοιπόρων ζυγίζει τριακοσίας
ὡς τετρακοσίας λίτρας. Διὰ μακρὰν περιόδιον
λαμβάνονται συνήθως δώδεκα φορεῖς καὶ δέκα-
τος τρίτος ὅστις φέρει πῆλινα ἀγγεῖα διὰ τὴν
κατασκευὴν τῶν φαγητῶν καὶ δάδας ἀνάπτου-
σι καὶ φωτίζουν τὸν δρόμον. Οἱ φορεῖς εἰσὶ
ἐξ συγχρόνως, οὐχὶ πλειότεροι, οἱ ἕτεροι ἐξ ἀ-
κολουθοῦσι τὴν ἀπὴν, τὴν λαμβάνουσιν ὥραν
παρ' ὥραν, ἐπὶ πλέον στρέφονται περὶ τινὰ γω-
νίαν μετὰ ταχύτητος καταπληκτικῆς καὶ μο-
λονότι τρέχουσι, δὲν παύουσι τοῦ νὰ ψάλλωσιν ὁ
ὁδηγὸς φορεὺς ψάλλει ἄσμα ῥυθμίζων τὸ βῆ-
μα τῶν ἀκολουθούντων. Δύναται λοιπὸν οὗ-
τος νὰ ὁδοιπορήσῃ διὰ τῶν αὐτῶν φορέων ἐπὶ
μῆνα ὁλόκληρον, ἀλλ' εὐρίσκονται σταθμοὶ πρὸς
ἀνακούφισιν αὐτῶν εἰς ὅλα τὰ χωρία. Διὰ
τῆς μακρᾶς ὁδοιπορίας, δίδουσιν εἰς ἕκαστον
φορέα 10 ρουπίας (25 φράγ.)· τὸ ἐπάγγελ-
μα τοῦτο εἶναι κοπιαστικώτατον, ὡς δύναται
τις εὐκόλως νὰ τὸ πιστεύσῃ, δι' ὃ εὐθὺς οὗ-
τοι ἐξαντλοῦσι τὰς δυνάμεις των. Οἱ Τελίγ-
kαι δὲν μετέρχονται τοῦτο, εἰμὴ ἐπὶ τινὰ χορὸν
ἵνα συναῇσι τὰ ἐξοδα τοῦ γάμου των. Εἰς τὰς
πόλεις, οἱ ὅπως οὖν εὐποροί, τὸ κάμνωσιν ἐξά-
κτις ἢ ἐπτάκτις τοῦ ἔτους διὰ νὰ περιγηθῶσιν
καὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Δί-
δουσιν εἰς αὐτοὺς 5 περίπου ρουπίας (12 φράγ.)
κατὰ μῆνα.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Αἰκανωνικαὶ θέσεις δὲν ἀποδεικνύουσι τὴν
ἀτομικὴν ἀξίαν, ἐὰν θέλῃς τὴν φιλίαν τινὸς
κρίνε πρῶτον τὴν ἰκανότητά του, ἀφοῦ τὸν γυ-

μῶσεις ἀπὸ τὴν στολὴν καὶ παράσημά του.
Ὅταν θέλῃς ν' ἀγοράσῃς ἵππον δὲν τοῦ ἀφαιρεῖς
τὴν σκευὴν πρὶν συμφωνήσῃς περὶ τῆς τιμῆς ;

Ἡ ὑπανδρεία εἶναι κοινωνικὸν συνάλλαγμα,
φόρος πληροφόρος εἰς τὴν φύσιν, σχολεῖον
εἰθῶν, δεσμός ἐρωτος, ἀνοησία, συνέπεια τοῦ
κόσμου, ἡ ὑπολογισμὸς τοῦ συμφέροντος, τῆς
κρίσεως, τῆς μωρίας, τῆς ματαιότητος. Τὰ
διάφορα ταῦτα αἷτια πλέκουσιν εἰς τὸν γάμον
ἐπ' αὐτοὺς ἢ τὸν κατηγοροῦσι. Μὲν ὅλα ταῦτα ἢ
πρᾶξις εἶναι τοσοῦτον ἀγία, ὥστε ἀποτελεῖ ἄρ-
θρον θρησκείας εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς. Εἰς κά-
νένα πολίτην δὲν ἐπιτρέπεται ὁ βίος ὁ ἄγαμος,
οὔτε παρὰ τῆς θρησκείας, οὔτε παρὰ τῆς Πα-
τρίδος, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἄγαμος προσφέρει ἀρετὴν
τινα ἠθικὴν ἀντὶ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ἀκαρπίας.
Καὶ τί κατ' ἀληθειαν ἀφίνει εἰς τὸν κόσμον με-
τὰ θάνατον ὁ ἄγαμος, ὁ ἄγνωστος, ὁ ἀφυῆς, ὁ
στερούμενος ἀρετῶν ; Μηδέν ! . . . Ἀλλ' ὁ
Ἀγασίλαος ἄφησε μίαν νίκην, ὁ Οὐιργίλιος μί-
αν ἐποποιίαν, ὁ Ραφαῆλος ἀριστουργήματα,
ὁ Μιχαὴλ-Ἀγγελος λίθους ἐμφύχους, ἀρχι-
τεκτονικὰ θαύματα, ὁ Βικέντιος Δὲ Πῶλ ὄρφα-
νοτροφεῖον, ἐνθα ἐδέχετο καὶ ἀνέτρεφεν ἐκθετα
βρέφη. Συγχωρητὸς εἶναι ὁ ἄγαμος βίος τοι-
ούτων ἀνδρῶν, καρδίαν καὶ νοῦν ἐχόντων, διότι
ἀντὶ νὰ συζευχθῶσιν μετὰ μιᾶς γυναικὸς, συ-
νελεύχθησαν μετὰ τῆς ἀπείρου πληθύος τῶν
ἀνθρωπίνων γενῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΟΥΣΙΩΔΗΣ.

Ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπλήρωσαν
ἤδη τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν Εὐτέρπην καὶ
τὸ παράρτημα, θέλουσι λάβει δωρεὰν τὸ
τέλος τοῦ παραρτήματος Μετὰ εἴκοσιν
ἐτη, τὴν Α' τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Οἱ καθυστεροῦντες εἰσέτη τὴν συνδρομὴν των
ἄς σπεύτωσι νὰ τὴν πληρώσωσιν εἰς τοὺς ἀρ-
μοδίους ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων, ἄλλως
θέλουσι στερηθῇ τὸ τέλος τοῦ μυθιστορήματος
καὶ θέλουσι καταδιωχθῇ διὰ τῶν ἀρμοδίων δι-
καστηρίων.

Ἡ παροῦσα Διεύθυνσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε'. ΤΟΜΟΥ ΚΑΙ Ε' ΕΤΟΥΣ.